

Cuprins

- 1 Introducere
- 2 Contracepția dinainte versus după concepere
- 3 Lucrul bun impune maximizarea lui?
- 4 Nașterea de copii e o decizie de împărăție
- 5 Deviza: "Lasă lucrurile să-și urmeze cursul lor natural"
- 6 Planificarea familială nu înseamnă lipsă de credință
- 7 Planificarea naturală versus contracepția artificială
- 8 Femeia va fi mântuită prin nașterea de copii
 - 8.1 Mântuirea este spirituală din păcat prin nașterea de copii
 - 8.2 Mântuirea este spirituală din păcat prin nașterea lui Isus de către Maria
 - 8.3 Mântuirea este fizică din durerile nașterii prin credință
 - 8.4 Mântuirea este spirituală din înșelare prin naștere de copii
- 9 Păcatul lui Onan condamnă contracepția?
- 10 Dumnezeu nu este împotriva plăcerii sexuale

Introducere

Ca și credincioși în Cristos, putem controla câți copii să avem? Este planificarea familială sau contracepția păcat? Ce spune Biblia despre acest lucru? Multe familii creștine se luptă cu acest subiect controversat și nu știu cum să procedeze. Pe de o parte, unele cupluri din teamă de Dumnezeu nu folosesc deloc metode contraceptive și dau naștere la mulți copii de cele mai multe ori în detrimentul sănătății lor și mult peste capacitatea lor de a se ocupa de creșterea și educarea acelor copii. Pe de altă parte, alte cupluri folosesc metode contraceptive, însă trăiesc poate cu condamnarea tacită că au încălcat porunca lui Dumnezeu. Care este totuși adevărul biblic despre contracepție?

În acest articol ne propunem să găsim un răspuns biblic la această dilemă care să aducă viața și libertatea lui Cristos.

Contracepția dinainte versus după concepere

În primul rând, aș dori să stabilim clar de la început că orice fel de metodă contraceptivă folosită după conceperea copilului este păcat, pentru că este avort și crimă. Însă după cum vom vedea în acest articol și pe baza Bibliei, planificarea familială înainte de conceperea copilului nu este păcat.

Lucrul bun impune maximizarea lui?

Psalmii 127:3 (NTR)

³ Iată, fiii sunt *o moștenire* de la Domnul,
rodul pântecului este *o răsplată*.

Biblia spune în acest psalm foarte des citat de creștini că fiii și fiicele sunt o moștenire de la Domnul și o răsplată. Și așa este. Copiii sunt un dar și o binecuvântare de la Dumnezeu. Însă doar pentru că sunt un dar de la Domnul înseamnă acest lucru că ar trebui să avem cât mai mulți copii posibil? Este important să ne bucurăm de acest adevăr căci copiii sunt un dar de la Domnul. Însă unii oameni merg mai departe și susțin că din moment ce copiii sunt daruri de la Dumnezeu, este greșit să luăm măsuri pentru a decide momentul și numărul de copii pe care vrem să îi avem.

Scriptura spune de asemenea în Proverbe 18:22 că o soție este un lucru bun și o favoare de la Domnul:

Proverbe 18:22 (BTF2015)

²² Oricine găsește o soție găsește *un lucru bun* și obține *favoare* de la DOMNUL.

Doar pentru că a avea o soție e un lucru bun și o favoare de la Dumnezeu înseamnă aceasta

că un creștin ar trebui să aibă cât mai multe neveste posibil? Nu, desigur că nu. Biblia este foarte clară cu privire la acest lucru. Înseamnă oare că este greșit să rămâi necăsătorit dacă alegi asta? Desigur că nu. De fapt, apostolul Pavel spune la 1 Corinteni 7:7-8 că ar dori ca toți oamenii să fie singuri și necăsătoriți ca el. Și chiar recomandă celor care sunt așa să rămână așa, în contextul în care și el cunoștea bine Proverbe 18:22 că o soție e o favoare de la Dumnezeu:

1 Corinteni 7:7-8 (NTR)

⁷ Eu doresc ca *toți oamenii să fie așa cum sunt eu*, însă fiecare are propriul dar de la Dumnezeu, unii de un fel, alții de alt fel.

⁸ Celor necăsătoriți și văduvelor le spun că este bine pentru ei *să rămână așa cum sunt eu*.

Doar pentru că ceva este un dar de la Domnul și un lucru bun, acest fapt nu impune maximizarea lui.

Nu înseamnă că este greșit să decizi dacă vrei sau nu să intri în posesia acelui lucru bun, când și în ce cantitate. Este greșit să argumentăm că, întrucât A este bun și un dar de la Domnul, atunci trebuie să avem cât mai mult din A. Dumnezeu a făcut această lume în așa fel încât unele negocieri și analize trebuie făcute și nu putem face toate lucrurile în cea mai mare măsură. După cum a spus și teologul Wayne Grudem, este în regulă să punem mai puțin accent pe unele activități bune pentru a ne concentra pe alte activități tot bune sau chiar mai bune. Dumnezeu a spus la Genesa 1:28:

Geneza 1:28 (NTR)

²⁸ Dumnezeu i-a binecuvântat și le-a zis: „*Fiți roditori și înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l. Domniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice vietate care se târăște pe pământ!*”

Un fermier știe cât pământ ar trebui să cultive. Un fermier caută să cultive atât pământ cât

crede că ar avea capacitatea să facă față. El nu consideră această poruncă de a fi roditor și de a umple pământul ca însemnând că trebuie să-și facă ferma cât se poate de mare posibil din punct de vedere natural. În același fel atunci nu este un lucru greșit ca un cuplu să caute să aibă numărul de copii de care ei cred că se pot ocupa în mod rezonabil în lumina celorlalte chemări și destine pe care le au peste viața lor proprie. În aceeași ordine de idei, Wayne Grudem subliniază: „Nu ni se cere să maximizăm cantitatea de copii pe care o avem, în același mod în care nu ni se cere să supunem pământul tot timpul – adică mereu să plantăm, să creștem și să recoltăm”.

Nașterea de copii e o decizie de Împărăție

Decizia unei familii de a avea copii, când să îi aibă și câți să aibă este o decizie de Împărăție, adică Împărăția lui Dumnezeu trebuie avută în vedere în primul rând în luarea acestor hotărâri.

Apostolul Pavel spune la 1 Corinteni 7:7 că și-ar dori ca toți oamenii să fie singuri, deși Dumnezeu spusese deja în Geneza 2:18 că nu este bine ca omul să fie singur și că ar trebui să se înmulțească (Geneza 1:28). Pavel face o diferență între rânduiala creației și rânduiala mântuirii (sau a răscumpărării). După rânduiala creației, Dumnezeu i-a dăruit lui Adam o femeie într-o lume perfectă în care înainte de cădere a avea copii era un lucru de dorit și necesar din punct de vedere natural al lucrurilor. Totuși, după cădere, moartea a intrat în lume și s-a răspândit la toți oamenii și toți aveau acum nevoie de salvare. Da, există și un alt pasaj în Geneza 9:7 după potop (adică după cădere) în care Dumnezeu îi spune lui Noe să se înmulțească și să se răspândească pe tot pământul, dar acest lucru era de înțeles în cazul lor. Ei erau responsabili să repopuleze pământul. Însă pământul are acum o populație de peste 7 miliarde. Nu se mai pune problema repopulării.

Copiii sunt o binecuvântare de la Domnul și săgeți în tolba cuiva (Psalmii 127:4-5) și după rânduiala creației sau după ordinea firească, este bine să avem cât mai mulți copii. Totuși, conform rânduiei Evangheliei și a Împărăției lui Dumnezeu de după cădere, poate că este mai înțelept să avem 2, 3 sau 4 copii în loc de 10 sau 20. În felul acesta, amândoi soții își vor putea împlini și ei chemarea lor individuală în Împărăție fără a se anula pe ei înșiși o dată cu

sosirea copiilor. Totodată, vor avea resursele și timpul necesar de a-i crește și educa pe acei copii în așa fel încât și ei la rândul lor să devină oameni ai Împărăției, care schimbă lumea și ridică poverile altora și nu devin ei o povară pentru alții.

Deviza: "Lasă lucrurile să-și urmeze cursul lor natural"

Unii oameni susțin că ar trebui să ne „încredem în Dumnezeu” și să Îl lăsăm pe El să determine mărimea familiei noastre. Iar dacă ne încredem cu adevărat în Dumnezeu, atunci nu ar trebui să folosim contracepția sau planificarea familială. Presupoziția de la care pleacă acești oameni pare să fie că, dacă „doar lăsăm lucrurile să-și urmeze cursul lor natural”, atunci Dumnezeu lucrează mai mult decât atunci când căutăm noi să controlăm lucrurile și să planificăm când anume acestea să se întâmple. Însă desigur că această ipoteză este greșită! Dumnezeu are o oarecare influență în controlul conceperii de copii la fel de mult când folosim planificarea familială ca și atunci când nu folosim.

Măinile Celui Atotputernic nu sunt legate de planificarea noastră familială!

Un cuplu va avea copii dacă Dumnezeu dorește acest lucru indiferent că folosesc sau nu contracepția.

Gândirea de genul ”începe-te în Domnul și nu folosi contracepția” se bazează pe prezumția incorectă că ceea ce se întâmplă ”natural” reflectă ceea ce Dumnezeu are cel mai bun pentru viața noastră, iar ceea ce se întâmplă prin mijloace umane e de mâna a doua. De ce trebuie să tragem concluzia că modalitatea de a-L lăsa pe Dumnezeu să decidă mărimea familiei noastre este să ne dăm la o parte și să lăsăm natura să-și urmeze cursul? Cu siguranță nu gândim așa în alte domenii ale vieții noastre. De exemplu, nu spunem niciodată că nu ar trebui să ne tundem pentru ca „Dumnezeu să poată decide” lungimea părului nostru. Fermierii nu doar lasă așa vântul să le planteze recoltele de teama că administrarea activă a ceea ce este cultivat pe pământul lor interferează cumva cu provizia pe care Dumnezeu vrea să le-o dea. O familie nu se încrede doar așa în Dumnezeu că le va da mâncare așteptând să cadă din cer, ci merge în schimb la magazin să o cumpere și o prepară. Dumnezeu a creat anumite legi naturale după care funcționează lumea, însă El a dat

oamenilor autoritatea de decizie cum să utilizeze aceste legi spre binele lor:

Psalmii 115:16 (NTR)

¹⁶ Cerurile, cerurile sunt ale Domnului,
dar *pământul l-a dat fiilor omului.*

Ceea ce se întâmplă fără planificarea noastră nu e neapărat mai bun și nici nu reflectă dorințele lui Dumnezeu pentru noi mai mult decât atunci când plănuim.

Dumnezeu determină în cele din urmă tot ceea ce se va întâmpla, atât în natură, cât și în deciziile umane, și El aduce voința Sa prin anumite mijloace. Prin urmare, activitatea umană nu interferează cu planurile sale, ci este, în schimb, ea însăși guvernată de El ca mijloc de a realiza voința Sa. Prin urmare, nu ar trebui să tragem concluzia că ceea ce se întâmplă în afara de planificarea noastră este „mai bine” și reflectă mai mult dorințele lui Dumnezeu pentru noi decât ceea ce se întâmplă prin planificarea noastră. Dumnezeu ne face de foarte multe ori să planificăm ca mijloc pentru a ne îmbunătăți viețile și pentru a promova scopurile împărăției Sale.

Planificarea familială nu înseamnă lipsă de credință

Fără a plănui numărul membrilor familiei lor, multe cupluri ar ajunge să aibă mai mulți copii decât pot susține în mod rezonabil financiar. Ca răspuns la aceasta, unii susțin că ar trebui pur și simplu să avem credință că Dumnezeu va oferi fondurile necesare și va purta de grijă. Însă, noi nu folosim același raționament de tip „Dumnezeu va purta de grijă” pentru a justifica depășirea posibilităților noastre în alte domenii ale vieții. De exemplu, nu am considera că este înțelept să ne angajăm că vom dona o valoare dublă a veniturilor noastre anuale organizațiilor de misiune, cu credința că Dumnezeu va furniza fondurile suplimentare. Dumnezeu se așteaptă de la noi să luăm decizii înțelepte în funcție de ceea ce ne-a dat și să nu ne preuspunem că El va purta de grijă așa din senin. Considerațiile financiare pertinente

sunt un factor important:

1 Timotei 5:8 (NTR)

⁸ Dacă *cineva nu are grijă* de ai săi, mai ales de cei din familia sa, atunci *a lepădat credința* și este mai rău decât un necredincios.

Planificarea naturală versus contracepția artificială

Unii ajung la concluzia că „planificarea naturală a familiei” este acceptabilă, dar mijloacele „artificiale” (prezervative, întreruperea actului, pastile contraceptive, diafragma, etc.) nu sunt. Dar acest lucru pare să treacă cu vederea ceva semnificativ: în ambele cazuri, tu tot cauți să controlezi când să ai copii. Așadar, dacă se ajunge la concluzia că este greșit să se

încerce controlarea calendarului și a dimensiunii unei familii, atunci planificarea naturală a familiei este la fel de greșită ca și mijloacele „artificiale”. Dar dacă cineva ajunge la concluzia că este acceptabil să se decidă timpul și mărimea familiei, atunci ce anume face ca metodele „artificiale” de planificare familială să fie greșite, însă cele naturale să fie cele corecte? Cu siguranță nu faptul că Dumnezeu este „mai liber” să ne perturbe planurile prin planificarea naturală a familiei!

Poate că unii au ajuns la concluzia că formele artificiale sunt greșite, deoarece permit o separare completă a actului sexual de posibilitatea procreării. Dar dacă este greșit să ai un act sexual fără o posibilitate semnificativă de procreare, atunci ar fi, de asemenea, greșit să ai un act sexual în timpul sarcinii sau după ce o femeie a depășit anii fertili. Nu există niciun motiv pentru a concluziona că planificarea familială naturală este adecvată, iar mijloacele

„artificiale” nu sunt.

Femeia va fi mântuită prin nașterea de copii

1 Timotei 2:11-15 (BTF2015)

¹¹ Femeia să învețe în tăcere, cu toată supunerea.

¹² Dar nu permit femeii să învețe pe altul, nici să exercite autoritate asupra bărbatului, ci să stea în tăcere.

¹³ Fiindcă întâi a fost format Adam, apoi Eva.

¹⁴ Și nu Adam a fost înșelat; ci femeia, fiind înșelată, a ajuns la încălcarea poruncii.

¹⁵ Totuși ea va fi salvată prin nașterea de copii, dacă vor stărui în credință și dragoste creștină și sfințenie cu sobrietate.

Pe baza versetului 15 din 1 Timotei 2, multe femei creștine nu se folosesc de nici un fel de planificare familială și nu se opresc din a face copii ca nu cumva mântuirea lor veșnică de la iad să le fie periclitată în vreun fel. Din lipsă de cunoștință și înțelegere corectă a Scripturilor, aceste surori se duc de cele mai multe ori în mormânt cu mult înainte de vreme sau trăiesc o viață de continuă frică, condamnare și frustrare. Așadar, haideți să vedem ce vrea apostolul Pavel să spună cu adevărat în acest pasaj.

Cuvântul din greacă folosit în acest pasaj pentru ”mântuită” este *sozo* care se traduce prin ”a salva, a păstra în siguranță, a salva din pericol sau distrugere”. Această mântuire sau salvare trebuie să aibă următoarele caracteristici. În primul rând, mântuirea trebuie să fie *de tip spiritual sau fizic*. În al doilea rând, această mântuire trebuie să fie *din păcat, moarte, pericol, sau înșelare*. Iar în al treilea rând, această mântuire trebuie să aibă *niște mijloace*. Pe baza acestor criterii, au fost formulate patru posibile perspective de interpretare ale pasajului de la 1 Timotei 2:15.

Mântuirea este spirituală din păcat prin nașterea de copii

Conform acestui punct de vedere, femeile sunt mântuite din punct de vedere spiritual din păcat și primesc viața veșnică prin nașterea de copii. Această perspectivă este exclusă încă de la început din următoarele motive. În primul rând, în tot Noul Testament, salvarea eternă din păcat este pentru toată lumea numai prin credința în Cristos Isus:

Romani 3:28 (NTR)

²⁸ deoarece noi considerăm că omul este îndreptățit *prin credință*, fără faptele Legii.

Efeseni 2:8-9 (NTR)

⁸ Căci prin har sunteți mântuiți, *prin credință*. Și lucrul acesta nu este de la voi; este darul lui Dumnezeu;

⁹ *nu prin fapte*, ca să nu se laude nimeni.

Romani 10:9-10 (NTR)

⁹ Fiindcă, dacă mărturisești cu gura ta că Isus este Domn și *crezi în inima ta* că Dumnezeu L-a înviat dintre cei morți, vei fi mântuit.

¹⁰ Căci cu inima omul *crede* ca să primească dreptatea și cu gura mărturisește ca să primească mântuirea.

În al doilea rând, în Cristos nu mai există distincția dintre bărbat și femeie după cum Galateni 3:28 ne arată:

Galateni 3:28 (NTR)

²⁸ Nu mai este nici iudeu, nici grec; nu mai este nici sclav, nici om liber; *nu mai este nici bărbat, nici femeie*, pentru că voi toți sunteți una în Cristos Isus

În ceea ce privește mântuirea din păcate, bărbații și femeile sunt egali, adică sunt mântuiți prin același mijloc: credința. În al treilea rând, contextul versetului 15 din 1 Timotei 2 nu are legătură cu mântuirea din păcate. Versetele de dinainte vorbesc despre rolurile bărbaților și femeilor. Dacă ar fi să luăm în considerare această interpretare și să mergem pe aceeași linie de gândire, atunci și bărbații sunt mântuiți prin darea de învățătură și exercitarea autorității.

În al patrulea rând, nu toate femeile se căsătoresc sau au opțiunea de a avea vreodată copii. Apoi, sunt și femei căsătorite care tot nu pot avea copii. Ce facem cu aceste persoane? Sunt pierdute pentru eternitate din cauză că nu pot da naștere la copii? Desigur că nu. Salvarea femeilor din păcat nu poate fi o chestiune de reproducere.

Mântuirea este spirituală din păcat prin nașterea lui Isus de către Maria

Această perspectivă ne duce înapoi în timp la nașterea lui Isus Cristos. Conform acestei interpretări, Pavel ar vrea să spună că atunci când Maria L-a născut pe Mesia, încălcarea care a fost introdusă de Eva în grădina Eden a început să fie reparată și revocată. Mântuirea a intrat în lume în persoana lui Isus. Acest punct de vedere se bazează pe promisiunea lui Dumnezeu către Eva din Geneza 3:15 că sămânța ei va zdrobi capul lui Satan:

Geneza 3:15 (NTR)

¹⁵ Voi pune dușmănie între tine și femeie, *între sămânța ta și sămânța ei*. Sămânța ei îți va zdrobi capul, iar tu îi vei zdrobi călcâiul.“

Care ar fi problemele cu această interpretare asupra 1 Timotei 2:15? În primul rând, nici versetul 15 și nici întreg contextul nu menționează numele Mariei sau a lui Isus. Dacă Paul ar fi vrut să facă o asemenea afirmație, probabil ar fi fost mult mai specific și ar fi ales alte cuvinte. Apoi, prezența subînțeleasă a pronumelui "ele" (i.e. "*dacă (ele) vor stăruie în credință*") de la sfârșitul versetului 15 din 1 Timotei 2 indică faptul că pasajul are în vedere toate femeile din toate timpurile și nu numai pe Maria. Chiar dacă Pavel folosește singularul

”femeia” în cea mai mare parte a pasajului, se înțelege clar că el are în vedere femeia în general și nu o anumită femeie.

În al treilea rând, din nou trebuie subliniat că tema întregului pasaj nu este salvarea din păcat, ci rolurile bărbaților și femeilor. Nașterea de copii la femei este contrastată cu darea de învățătură și exercitarea autorității la bărbați.

Mântuirea este fizică din durerile nașterii prin credință

Conform acestui punct de vedere, femeile născute din nou au opțiunea de a fi cruțate de durerile normale de la nașterea de copii pe care toate femeile le experimentează în timpul procesului de naștere (parțial sau chiar total), dacă au suficientă credință. Această interpretare se bazează pe ipoteza că o femeie născută din nou și în Cristos nu mai este sub incidența pedepsei inițiale din grădina Eden.

Aici avem câteva argumente acceptabile în sprijinul acestei perspective. În primul rând, înainte de a vorbi despre mântuirea prin naștere, Pavel face aluzie la Eva în grădina Edenului, când a fost înșelată și a căzut în păcat. Repercusiunea acestei acțiuni pentru femei a fost că Dumnezeu le-a înmulțit foarte mult durerea la naștere și trebuiau acum să nască copii cu durere (Geneza 3:16). Prin mântuirea în Cristos, femeia ar putea avea mai puțină durere sau deloc în timp ce dă naștere copiilor. În al doilea rând, înainte de apariția medicinei moderne, nașterea de copii era o încercare atât de grea, aproape ca o posibilă condamnare la moarte. Oricine a născut copii sau are o soție ce a dat naștere va fi de acord cu această realitate. Astfel, Pavel ar susține aici că prin credință și sfințenia lor femeile vor fi ferite într-un fel sau altul de acest eveniment traumatizant, posibil aducător de moarte.

În al treilea rând, Marcu 9:23 ne spune că toate lucrurile sunt posibile celui ce crede. Dacă o femeie creștină are destulă credință, ea ar putea să nu experimenteze nici o durere și să fie scăpată de moarte prin naștere. În al patrulea rând, Marcu 11:24, Ioan 14:13 și Ioan 15:7 ne arată că dacă cerem orice în numele lui Isus, vom primi.

Până aici toate lucrurile par bune. Însă, care ar fi problema cu acest punct de vedere?

Problema este că termenul grecesc pe care Pavel îl folosește în tot Noul Testament atunci când vrea să se refere la protejarea fizică din pericol este *rhyomai* și nu *sozo*. (vezi Romani 15:31; 2 Corinteni 1:10; 1 Tesaloniceni 1:10; 2 Timotei 3:11):

Romani 15:31 (BTF2015)

³¹ Ca să *fiu scăpat* de cei din Iudeea care nu cred, și pentru ca serviciul pe care îl am pentru Ierusalim să fie bine primit de sfinți;

2 Corinteni 1:10 (NTR)

¹⁰ El *ne-a scăpat* dintr-un mare pericol de moarte și ne va mai scăpa.

Mântuirea este spirituală din înșelare prin naștere de copii

Această perspectivă pare să explice cel mai bine acest pasaj dificil și să reflectă cel mai fidel intenția lui Pavel. Cele două subiecte principale discutate în acest pasaj sunt AUTORITATEA asupra altor oameni și ÎNVĂȚAREA lor (atât bărbați, cât și femei), în mod special în biserică. Din punctul de vedere al lui Pavel, acestea două sunt rezervate doar bărbaților și nu femeilor.

În ceea ce privește autoritatea, Pavel afirmă că femeile nu ar trebui să exercite autoritate asupra bărbaților și ar trebui să fie supuse bărbaților. Argumentul lui este că Adam a fost creat mai întâi și apoi Eva și există o ierarhie stabilită de Dumnezeu în ceea ce privește autoritatea atât în familie, cât și în societate și în biserică. Acest lucru este susținut și de alte texte ale Noului Testament, cum ar fi Efeseni 5:23 și 1 Corinteni 11:3:

Efeseni 5:22-23 (NTR)

²² Soțiilor, *supuneți-vă* soților voștri ca Domnului,

²³ pentru că soțul este capul soției, așa cum Cristos este Capul Bisericii, El, Mântuitorul trupului.

1 Corinteni 11:3 (NTR)

³ Dar vreau să știți că Isus Cristos este Capul oricărui bărbat, că *bărbatul este capul femeii*, iar Dumnezeu este Capul lui Cristos

Referitor la învățătură, Pavel spune că Adam nu a fost înșelat, ci Eva a fost înșelată și a căzut în păcat. Dacă ne uităm înapoi la grădina Edenului, deși Adam nu a fost înșelat direct de șarpe, el a fost înșelat de Eva. Deci, Eva a fost înșelată de șarpe, iar ea la rândul ei, l-a înșelat pe bărbat mai departe. Ea era atât cea înșelată, cât și instrumentul înșelător. Un învățător nu ar trebui să fie susceptibil de a fi înșelat ușor de către alții atunci când este puternic stabilit în învățătura lui. Ceea ce încearcă să spună Pavel aici este că între un bărbat și o femeie, femeia este mult mai ușor de indus în eroare de alții decât bărbatul și apoi ea însăși la rândul ei să amăgească pe alți oameni. Și dacă ca exemplu ceea ce s-a întâmplat în grădina Edenului. Din această cauză, Pavel spune apoi că femeia poate fi ferită de înșelăciune prin a evita să învețe pe alții și mai degrabă să învețe ea însăși în liniște și să adere la rolurile date ei de Dumnezeu, dintre care principalul ar fi acela de a avea copii. Un alt pasaj care susține slăbiciunea femeilor este 2 Timotei 3:6-7, unde se spune că erau unii oameni care învățau mereu și nu mai ajungeau niciodată la cunoștința adevărului. Acești oameni aveau obiceiul de a captiva femeile slabe în învățătura lor:

2 Timotei 3:6-7 (BTF2015)

⁶ Fiindcă dintre aceștia sunt cei care se furișează în case și *captivază femeile fără minte*, încărcate cu păcate, purtate de diverse poftes,

⁷ Învățând tot timpul și neputând niciodată să vină la cunoașterea adevărului.

Un alt pasaj în sprijinul rolurilor date de Dumnezeu femeilor care au scopul de a salva femeile din orice prilej de ocară din partea dușmanului este 1 Timotei 5:13-14. Rolurile pentru femei descrise de Paul sunt să se căsătorească, să aibă copii și să țină casa:

1 Timotei 5:13-14 (NTR)

¹³ Totodată, se învață să fie leneșe, umblând din casă în casă, și nu numai că sunt leneșe, ci sunt și guralive și băgăcioase, vorbind ceea ce nu trebuie.

¹⁴ Prin urmare, vreau ca văduvele mai tinere să se căsătorească, să aibă copii, să aibă grijă de casă și să nu dea împotrivorului niciun prilej de insultă.

Chiar dacă aceasta pare cea mai viabilă interpretare a intenției mesajului lui Pavel, afirmația lui Pavel că femeia va fi ferită de amăgiri dacă se ocupă cu nașterea de copii rămâne una preponderent culturală și aplicabilă în mare măsură femeilor din vremea respectivă și cultura iudaică respectivă. Societatea iudaică era una patriarhală, o societate a bărbaților. La fel este și astăzi situația în mare parte în popoarele din Orientul Mijlociu. Motivul principal pentru care femeile din acel timp erau mai susceptibile la înșelăciune consta în faptul că femeile nu aveau acces la educație seculară și nici la pregătire în Lege ca bărbații. Însă în secolul 21 nu se mai pune această problemă.

În concluzie, nici versetul 1 Timotei 2:15 nu poate fi folosit pentru a susține că planificarea familială este nebiblică sau împotriva voii lui Dumnezeu.

Păcatul lui Onan condamnă contracepția?

Scriptura care se apropie cel mai mult de a condamna planificarea familială este Geneza capitolul 38 cu istoria fiilor lui Iuda, Er și Onan. Er s-a căsătorit cu o femeie pe nume Tamar, dar el a fost rău și Domnul l-a ucis, lăsându-o pe Tamar fără soț sau copii. Tamar a fost dată în căsătorie fratelui lui Er, Onan, în conformitate cu legea căsătoriei prin levirat din Deuteronom 25:5-6:

Deuteronom 25:5-6 (NTR)

⁵ Dacă frații locuiesc împreună, iar unul dintre ei moare fără să aibă un fiu, soția celui mort să nu se mărite în afara familiei, cu un străin. Fratele soțului ei să intre la ea și s-o ia de soție, împlinindu-și astfel datoria de cumnat față de aceasta.

⁶ Întâiul născut, pe care ea îl va naște, va purta numele fratelui său mort, ca să nu i se piardă numele în Israel.

Onan nu a vrut să-și împartă moștenirea cu niciun alt copil pe care l-ar putea avea în numele fratelui său, așa că a practicat cea mai veche formă de contracepție, adică întreruperea actului sexual. Geneza 38:10 spune: „Ceea ce făcea el era rău în ochii Domnului, așa că Domnul l-a omorât și pe el.” Motivația lui Onan a fost egoistă; a folosit-o pe Tamar pentru propria sa plăcere, dar a refuzat să-și îndeplinească datoria legală de a crea un moștenitor pentru fratele său decedat după cum vedem stipulat clar în versetul 9:

Geneza 38:8-9 (NTR)

⁸ Atunci Iuda i-a zis lui Onan: „Intră la soția fratelui tău și împlinește-ți față de ea datoria de cumnat: ridică-i o sămânță fratelui tău.”

⁹ *Dar pentru că știa că sămânța nu va fi a lui*, Onan o vărsa pe pământ ori de câte ori intra la soția fratelui său, ca să nu-i dea o sămânță fratelui său.

¹⁰ Ceea ce făcea el era rău în ochii Domnului, așa că Domnul l-a omorât și pe el.

Acest pasaj este adesea folosit ca dovadă că Dumnezeu nu aprobă contracepția. Însă, nu actul de contracepție l-a făcut pe Domnul să-l omoare pe Onan, ci motivele egoiste ale lui Onan din spatele acțiunii sale. Prin urmare, nu putem găsi niciun avertisment biblic împotriva utilizării contracepției în sine.

Contracepția, prin definiție, este doar opusul concepției.

Nu folosirea contracepției în sine este greșită sau corectă.

După cum am văzut în cazul lui Onan, motivația din spatele contracepției este cea care determină dacă aceasta este corectă sau greșită. Cuplurile căsătorite folosesc contracepția dintr-o varietate de motive. Unii se simt chemați să amâne nașterea până când vor fi într-o poziție mai bună pentru a avea grijă de copii. Alții, cum ar fi cuplurile de misionari, pot simți că slujirea lor față de Dumnezeu trece peste dorința de a avea copii la un moment dat. Iar

unii pot fi convinși chiar că Dumnezeu are un plan diferit pentru ei. În cele din urmă, motivele unui cuplu pentru amânarea nașterii, utilizarea contracepției sau chiar pentru a avea mulți copii sunt între ei și Dumnezeu. Nu se poate argumenta în niciun fel pe baza Bibliei că este greșit să folosești contracepția pentru o perioadă limitată de timp, sau chiar permanent.

Dumnezeu nu este împotriva plăcerii sexuale

Ați ajuns aproape de sfârșitul acestui articol și unii dintre voi s-ar putea să aibă următoarele gânduri: "Toate argumentele logice și biblice pe care le-am citit despre faptul că planificarea familială nu este un păcat par să aibă sens. Însă tot parcă încă simt că nu aș avea libertatea totală să folosesc planificarea familială și simt că încă mă condamnă conștiința și nu știu de ce."

Aș dori să descriu două motive pentru care s-ar putea să nu te simți încă liber în acest domeniu. Primul motiv ar fi imaginea pe care o ai despre Dumnezeu cu privire la plăcerea sexuală. S-ar putea inconștient să crezi că Dumnezeu este împotriva plăcerii sexuale separată de procreare. Însă nu este deloc așa. Dumnezeu nu este împotriva plăcerilor în general, așa cum vrea diavolul să credem, ci împotriva plăcerilor fără limite sau pervertite. Diavolul nu a creat nici o plăcere niciodată. El nu este în stare să creeze nimic, ci doar să pervertească ceea ce Dumnezeu a creat deja și să adauge moarte. De fapt, Dumnezeu este Cel care ne-a creat cu miros, gust, văz și auz doar pentru plăcerea noastră. El a creat această lume cu atâtea culori și opțiuni, cu atâtea varietate de animale și plante, cu atâtea mii de gusturi și opțiuni de mâncare, doar ca noi să ne bucurăm de ele. Dacă era vorba doar de eficiență, Dumnezeu putea să creeze o lume doar în alb și negru, să ne lase să mâncăm fără nici un gust, și așa mai departe. Tot Dumnezeu este Cel care a inventat și proiectat relațiile intime dintre un bărbat și o femeie, nu diavolul. A fost ideea Lui. El este Cel care a oferit oamenilor aceasta pentru plăcere și nu numai pentru procreare. Dacă era doar pentru procreare, actul sexual era lipsit de orice plăcere. Ceea ce vreau să vezi este că Dumnezeu este un Dumnezeu de viață, pragmatic, iubitor, bogat, și nu este împotriva lucrurilor care ne plac sau pe care ni le dorim. Însă El oferă toate aceste lucruri bune în niște limite astfel încât să nu ne facem rău nici nouă, nici altor oameni, iar acele lucruri bune să fie doar

binecuvântare și nu urmate de suferință și moarte.

Al doilea motiv pentru care s-ar putea să te simți încă condamnat în acest domeniu este conștiința ta mai sensibilă care a fost influențată fără să îți dai seama să-și pună niște limite morale pe care nici Biblia nu le pune. Conștiința ta s-ar putea să fi fost influențată în timp că planificarea familială este păcat de mediul și cultura în care ai crescut, de persoanele (părinți, prieteni, profesori, pastori) și instituțiile (biserica, școală) care ți-au modelat perspectiva asupra lumii și a lui Dumnezeu. Am să explic ce vreau să spun. Conștiința ta nu reprezintă un ghid perfect și nu poți depinde doar de ea. Conștiința poate fi influențată; poate fi însemnată cu fierul roșu sau cicatrizată (1 Timotei 4:2); poate fi întinată; poate fi denaturată; poate fi slabă (1 Corinteni 8:7) sau puternică; și poate fi bună sau rea. Să vedem câteva exemple:

1 Corinteni 8:4-9 (BTF2015)

⁴ De aceea cât despre a mânca lucrurile sacrificate idolilor, știm că un idol nu este nimic în lume și că nu este alt Dumnezeu decât numai Unul Singur.

⁵ Căci chiar dacă sunt așa numiți dumnezei, fie în cer, fie pe pământ (așa cum sunt mulți dumnezei și mulți domni),

⁶ Totuși pentru noi este un singur Dumnezeu Tatăl, din care sunt toate, și noi în El; și un singur Domn Isus Cristos, prin care sunt toate, și noi prin El.

⁷ Însă *nu este în fiecare om acea cunoaștere*, fiindcă unii, conștientizând idolul până la această oră, mănâncă aceasta ca ceva sacrificat unui idol; *și conștiința lor, fiind slabă, este întinată*.

⁸ Dar mâncarea nu ne recomandă lui Dumnezeu; fiindcă nici dacă mâncăm, nu suntem mai buni, nici dacă nu mâncăm, nu suntem mai răi.

⁹ Dar luați seama ca nu cumva în vreun fel această libertate a voastră să devină o piatră de cădere celor slabi.

Din ceea ce vedem în acest pasaj, o conștiință slabă pare a fi una care are mai puțină cunoaștere și revelație a realității Cuvântului lui Dumnezeu și, ca urmare, i se impun mai

multe reguli decât este necesar. Acest pasaj ne arată că o conștiință poate fi întinată încălcând una dintre acele reguli pe care le are.

O conștiință nu este întinată doar cu lucruri rele și imorale, ci și cu lucruri care depășesc limitele și regulile noastre autoimpuse, care se bazează pe nivelul nostru de cunoaștere și de revelație.

Pasajul de mai sus descrie o problemă existentă în biserica primului secol. Mulți oameni fuseseră închinători la idoli înainte de a deveni creștini și aveau o problemă cu carnea cumpărată de la piețe care fusese oferită idolilor. Unii dintre acești oameni care participaseră la închinarea la idoli se simțeau condamnați: „Ei bine, pentru mine a mânca această carne care a fost închinată unor idoli e ca și cum aș participa și eu la închinarea la acei idoli”. Însă, alți oameni înțeleseseră mai profund harul lui Dumnezeu și gândeau diferit: „Acel idol nu reprezintă nimic pentru mine, carnea nu este întinată și nu se va întâmpla nimic dacă cumpăr și mănânc carnea care a fost sacrificială și oferită idolilor înainte”. Probabil era și mai ieftină această carne, așa că era mai convenabilă. Romani 14:20-23 descrie o situație similară:

Romani 14:20-23 (BTF2015)

²⁰ Nu distruge lucrarea lui Dumnezeu din cauza mâncării. Într-adevăr, toate lucrurile *sunt pure; dar este rău* pentru acel om care mănâncă spre poticnire.

²¹ Bine este să nu mănânci carne, nici să nu bei vin, nici *să nu faci ceva* prin care fratele tău se împiedică, sau este poticnit, sau este făcut slab.

²² Ai credință? Să o ai pentru tine însuși înaintea lui Dumnezeu. Ferice de cel ce nu se condamnă pe sine însuși în acel lucru pe care îl permite.

²³ Iar cel ce se îndoiește, *dacă mănâncă, este damnat*, pentru că nu *mănâncă* din credință; fiindcă orice nu este din credință este păcat.

Ceea ce învățăm din această ilustrație este că conștiința umană poate face pe cineva să se simtă vinovat de lucruri la care nu este nimic în neregulă. Eram odată într-o vacanță cu familia mea la mare și în timp ce eram acolo am mers la o biserică locală într-o duminică dimineață. Pastorul de acolo a început să predice că creștinii nu ar trebui să bea cafea sau să

meargă la plajă. Noi eram toți bronzăți de soare și ne bucuram de viață. Desigur, ochii tuturor erau ațintiți asupra noastră, în timp ce acest lucru se predica, ca să nu mai menționez și faptul că toți din biserica de acolo locuiau lângă plajă! Imaginează-ți acest lucru: să locuiești lângă plajă și să nu o folosești niciodată! Ceea ce încerc să spun este că conștiința ta se poate schimba în funcție de trecutul tău, educația ta și de diverse alte lucruri. Desigur, fiecare persoană se naște cu o conștiință de bază și o cunoaștere intuitivă a binelui și a răului. Însă conștiința aceea de bază poate fi atât extinsă pentru a deveni foarte sensibilă prin adăugarea de mai multe reguli, cât și redusă la o conștiință opacă și insensibilă, care nu mai funcționează corect.

Pentru a înțelege mai bine cum funcționează conștiința, o putem compara cu o aplicație de monitorizare. În domeniul serviciului meu în IT, avem aplicații de monitorizare care monitorizează bazele de date și utilizarea resurselor de pe calculatoarele întregii companii. De exemplu, este monitorizată utilizarea spațiului de stocare, utilizarea procesoarelor, apariția diferitelor erori sau corupții, etc. Ori de câte ori are loc un eveniment neobișnuit sau o limită predefinită este depășită, aplicația de monitorizare trimite automat prin e-mail o alertă de notificare pe telefonul meu și apoi eu pot interveni și verifica care este problema. Aceste sisteme de monitorizare vin la pachet de obicei cu un set predefinit de alerte, care sunt cele mai importante și de bază. După aceea, poți șterge unele dintre aceste alerte de bază predefinite, le poți modifica pragurile la care să trimită notificări sau poți adăuga mai multe alerte și praguri. Orice sistem de monitorizare trebuie să aibă alertele ajustate și reglate în așa fel încât sistemul să nu fie prea sensibil la orice eroare, dar nici prea degajat. Pe de o parte, dacă sistemul de monitorizare este prea sensibil, vei primi alerte prin e-mail tot timpul, căsuța de e-mailuri vă va fi inundată, și s-ar putea să scapi din vedere unele alerte critice. Pe de altă parte, dacă sistemul de monitorizare este prea degajat, atunci vei primi mai puține alerte sau chiar deloc. În acest caz, ai șanse mult mai mari de a nu fi alertat atunci când chiar apare o problemă cu adevărat critică. Conștiința umană funcționează exact în același fel. Ea vine la pachet cu un set predefinit de repere morale de bază. Pe de o parte, putem face această conștiință mai sensibilă impunând-i noi reguli minții noastre în mod conștient sau inconștient. În funcție de cultura sau de tipul de biserică în care am crescut, unele reguli noi create de om s-ar putea să ne fi fost transmise fără ca noi să fim

conștiinți de ele. Aceste reguli probabil nu sunt neapărat rele în sine, dar *dezavantajul unei conștiințe hipersensibile este mai multă condamnare și vinovăție*. Pe de altă parte, putem face acea conștiință insensibilă prin încălcarea ei în mod constant. Dezavantajul acestei stări este că pierdem încet capacitatea de a vedea drept rele unele lucruri, fapte sau comportamente care sunt cu adevărat rele sau imorale. Remediul pentru o conștiință hipersensibilă într-un anumit domeniu cum ar fi cel discutat în acest capitol – planificarea familială – este expunerea repetată a minții la Cuvântul lui Dumnezeu despre acel subiect și meditarea frecventă la el până când conștiința este spălată complet de apa Cuvântului.